

सुधर्मः

सुदूरः, त्रि. (सुष्ठु दूरः ।) अतिदूरतरः । तत्-
पर्यायः । दवीयान् २ दविष्ठः ३ । इत्यमरः ।
३ । १ । ६८ ॥

सुदूरपराहतः, त्रि. (सुदूर पराहतः निरा-
कृतः ।) अतिदूरनिराकृतः । चिरध्वस्तः ।
यथा । “अननुगमेन तत्तज्जातिघटितलक्षणा-
सम्भवात् लक्षणानुपपत्तिरूपयुक्तेः सुदूरपरा-
हतत्वात् इति भाववर्णनं अनुपादेयमेव ।” इत्य-
वयवग्रन्थगादाधरी ॥

सुदृक्, [गु] त्रि. (सुष्ठु दृक् नेत्रं यस्य ।) सुन्दर-
चक्षुर्युक्तः । यथा, श्रीभागवते । १० । ३० । २७ ।
“भौता सुदृक् पिधायास्व भजे भौतिविड-
म्बनम् ॥”

“सुदृक् सुनयनं भास्व पिधाय । सुदृक् वरा-
च्योति वा । भौतिविडम्बनं भयानुकरणम् ।”
इति श्रीधरस्वामी ॥ श्रीभनचक्षुषि, क्ली ॥

सुदृढं, क्ली. (सुष्ठु दृढम् ।) गाढम् । तद्वति,
त्रि । इति शब्दरत्नावली ॥

सुद्युक्तः, पुं, वैखतमनुपुक्तः । स तु इद्वराजः ।
यथा, वज्रिपुराणे सागरोपाख्याननामाध्याये ।
“जलक्रीडागतो यत्र पार्वत्या सहितो हरः ।
स्त्रीरुपधारिभिर्बालस्ततः स हिमवद्भिरो ॥
ततोऽविशदिदंस्तत्र गृगयाकृतचेतनः ।

बभूव नृपतिः सद्यः सानुयात्रबलान्वितः ॥
इदं स्त्रीलिङ्गमापन्नः प्रतिभ्रमसति कानने ।
ततो बुधायनं प्रायादिङ्गारुपायया सती ॥

बुधेनान्तरमासाद्य मेधुनापोपमन्त्रिता ।
सोमप्रदादबुधाद्राजन् तस्या जज्ञे पुरुरवाः ॥
जनयित्वा पुनः सातं पुनः सुद्युम्नतां गता ।
प्रसादात् गङ्गरस्यापि बुधेनाराधितस्य च ॥

सुद्युजस्य तु दायदः स्रवः परमधार्मिकः ॥”
सुधन्वा, [नृ] त्रि. (सुष्ठु धनुर्यस्य ।) धनुषश्च-
नङ् । प्रोद्धधानुजः । इति मेदिनी ॥ (यथा,
वाजसनेयसां हतायाम् । १६ । २६ ।

“नमस्तीक्ष्णेषु पवे चायुधिने च नमः स्वायुधाय च
सुधन्वने ॥”)

सुधन्वा, [नृ] पुं, (सुष्ठु धनुर्यस्य ।) विश्वकर्मा ।
इति मेदिनी ॥ राजविशेषः । इति पुराणम् ॥
(यथा, हरिवंशे । १२ । १० ।

“सम्भूतस्य च दायदः सुधन्वा रिपुमर्दनः ।
सुधन्वः सुतचाधौ त्रिधन्वा नाम पार्थिवः ॥
विदुरः । यथा, भागवते । ३ । २१ । ३५ ।

“तस्मिन् सुधन्वजहनि भगवान् यत् समा-
दिशत् ।

उपादायान्नमपदं सुनेः शान्तव्रतस्य तत् ॥”)
सुधन्वाचार्यः, पुं, ब्राह्मणव्यात् सर्वार्थां जातो-
जातिविशेषः । यथा,—

“वैश्यान् जायते ब्राह्म्यात् सुधन्वाचार्य एव च
कारुण्य विजया च मैत्रः सात्वत एव च ॥”

इति मानवे १० अध्यायः ॥

सुधर्मः, पुं, जिनगणाधिपविशेषः । इति हेम-
चन्द्रः ॥

सुधाक

सुधर्मा, स्त्री, (शोभनो धर्मोऽस्यामिति ।
अनिच् । ततः “डाबुभाभ्यामन्यतरस्याम् ।” ४ ।

१ । १३ । इति पञ्चे डाप् ।) देवसभा । इत्य-
मरः । १ । १ । ५१ ॥ (यथा, रघुः । १७ । २७ ।

“स राजककुदव्यप्रपाणिभिः पाशैर्वर्तिभिः ।
यथावदोरितालोकः सुधर्मानवमां सभाम् ॥”

“सुधर्माया देवसभाया अनवमां अन्यनान्म् ।”
इति तटोकायां मल्लिनाथः ॥

सुधर्मा, [नृ] पुं, (सुष्ठु धर्मां यत्र । “धर्मादनिच्
केवलात् ।” ५ । ४ । १२४ । इति अनिच् ।)

देवसभा । कुटुम्बी । इत्युणादिकोषः । २ । १८७ ॥
(देवसभार्थं स्त्रीलिङ्गोऽपि भवति ॥ * ॥ सु + धृ +

“मिथुने मनिः ।” उणा० ४ । १५१ । इति मनिः
चक्षिः । इत्यञ्चलदत्तः ॥ सदर्मविशिष्टे, त्रि

यथा, हरिवंशे । ११५ । ७५ ।
“सुधर्मणे सुधर्मा तां लक्षणायाः क्लृप्तकारिणे ।

देवो देवसभां दत्त्वा वायुरन्तरधीयत ॥”)
सुधर्मी, स्त्री, देवसभा । इत्यमरटीका । १ । १ । ५१

सुधा, स्त्री, (सुखेन धीयते पौयते इति । घेट्
पाने + “घातघोषसर्गे” । ३ । ३ । १०६ । इत्यङ् ।

टाप् ।) अमृतम् । इत्यमरः । १ । १ । ५१ ॥
(यथा, रामायणे । २ । ६१ । १३ ।

“न पथात्तेऽपि मन्थन्ते सुधामपि सरोपमाः ॥”
लेपनम् । (यथा, माघे । १२ । ६२ ।

“सेनासुधाक्षालितसौधसम्पदां
पुरां बह्वनां परभागमाप सा ॥”)

सुधौ । (यथा,—
“सिंहखण्डः सिंहखण्डः स्वाह्वौ वज्रदुमोऽपि च

सुधा समन्तदुग्धा च सुक्खियां स्यात् सुहौ
गुडा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
गङ्गा । इटका । इति मेदिनी ॥ विद्युत् । रसः

तोयम् । (यथा,—
“रसायनमिवर्षीणां देवनामाभृतं यथा ।

सुधेवोत्तमनागानां भेषज्यमिदमस्तु ते ॥”
इति सुयुते सुत्रस्थाने ४३ अध्यायः ॥)

धात्री । इति नानार्थध्वनिमञ्जरी ॥ हरितकी
मधु । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शालपर्णी । इति

राजनिर्घण्टः ॥
सुधांशुः, पुं, (सुधायुक्ताः अंशवो यस्य ।) चन्द्रः ।

इत्यमरः । १ । ३ । १४ ॥ (यथा, कथासरि-
त्सागरे । १०१ । १२८ ।

“दौप्रदावानलशिखाः सुधाशोरपि रश्मयः ।
तस्याः सुन्दरमेनोत्कचेतसो वत जज्ञिरे ॥”

कर्पूरः । चन्द्रसंज्ञत्वात् ॥)
सुधांशुतैलं, क्ली, (सुधांशोः कर्पूरस्य तैलम् ।)

कर्पूरतैलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुधांशुरत्नं, क्ली, (सुधांशुप्रिय रत्नम् ।) मोक्ति-

कम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
सुधाकरः, पुं, (सुधायुक्ताः करा यस्य ।) चन्द्रः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, पार्व्यासप्रज्ञाश्राम्
११८ ।

सुधासि

“उल्लसिति लाञ्छनोऽयं ज्योत्स्नावर्षी सुधाकरः
स्फुरति ।

भासक्तकणचरणः शकट इव प्रकटितचौरः ॥”
सुधाङ्गः, पुं, (सुधामयं अमृतात्मकमङ्गमस्य ।

सुधेव शक्तमङ्गमस्येति वा ।) चन्द्रः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

सुधाजीवो, [नृ] पुं, (सुधा + जीव + णिनिः ।)
सुधया लेपनेन जीवति यः । राज इति भाषा ।

तत्पर्यायः । पलगण्डः २ लेपकः ३ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

सुधाधारः, पुं, (सुधाया आधारः ।) चन्द्रः ।
इति शब्दरत्नावली ॥ अमृतपात्रश्च ॥

सुधानिधिः, पुं, (सुधाया निधिः ।) चन्द्रः । इति
शब्दरत्नावली ॥

सुधापयः, [स्] क्ली, सुधेवशक्तं पयः निर्व्यासः ।
सुहोचोरम् । इति केचित् ॥

सुधापाणिः, पुं, (सुधा प्राणो यस्य ।) धन्वन्तरिः ।
इति केचित् ॥

सुधाभुक्, [ज] पुं, (सुधां भुङ्क्ते इति । भुज् +
क्विप् ।) देवः । इति हेमचन्द्रः ॥

सुधाभृतिः, पुं, (सुधाया भृतिर्यस्यात् ।) चन्द्रः ।
यज्ञः । इति सुद्राहितमेदिनी ॥ इस्ताक्षर

मेदिन्यां सुधासृतिरिति पाठः ॥
सुधामयः, पुं, (सुधात्मकः इति । सुधा + मयट् ।)

भूपालभवनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ अमृता-
त्मके, त्रि । यथा, श्रीजयदेवः ।

“रासोक्तासभरेण विभ्रममृतामाभीरवामभ्रवा-
नभ्यर्थं परिरभ्य निर्भरमुरः प्रेमान्वया राधया

साधु त्वददनं सुधामयमिति व्याहृत्य मौत-
स्तुति-

व्याजादुद्भूतचुम्बितः स्मितमनोहारो हरिः
पातु कः ॥”

सुधामोदकः, पुं, (सुधेव मोदयतीति । मुद +
णिच् + शुल् ।) यवासशर्करा । इति राज-

निर्घण्टः ॥
सुधामोदकजः, पुं, (सुधामोदात् जायते इति ।

जन + डः ।) तवराजोद्भवखण्डः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

सुधावर्षो, [नृ] पुं, (सुधां वर्षतीति । वृष +
णिनिः ।) ब्रह्मा । इति शब्दरत्नावली ॥ मुद-

भेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सुधावासः, पुं, (सुधाया आवासः ।) चन्द्रः । यथा,

“ज्योत्स्नायाः पतये तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः
नमस्ते रोहिण्यो कान्त सुधावास नमोऽस्तुते ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
(त्रपुसम् । तत्पर्यायो यथा,—

“त्रपुसं कण्टकिफलं सुधावासः सुयोतलम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सुधावासा, स्त्री, (सुधाया वासो यत्र ।) त्रपुषो ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

सुधासिन्धुः, पुं, (सुधायाः सिन्धुः ।) अमृत-
समुद्रः । यथा,—